

до Бамберг, една нощ, когато вилнял силен вятър, една старица изхвърлила цялото съдържание на брашнения си чувал през прозореца и казала:

*„Lege dich, lieber Wind,
Bringe diss deinem Kind!“*

*„Усмири се, Ветре, край,
туй на чедото си дай!“*

„При което, добавя Преторий, който е заклет протестант („Anthropodemus Plutonicus“, с. 429), тя се държала като папистите, които с удоволствие биха усмирили Donnerwetter или гръмотевичната буря със звука на покръстените си камбани, макар последните да гърмят като изгладнели лъвови или свирепи вълци, или като войници, които тършуват наоколо в търсене на всичко, което става за ядене“. Тук вятърът е Дивият ловец или Ураган, водачът на Wüthende Heer или „вилнеещата войска“, която под различни имена е герой в голям брой германски легенди.

Това че гласът на вятъра прилича на този на дивни зверове, ревящи за храна, съвсем естествено би хрумнало на всеки, който познава и двата звука.

Когато кърмачето откаже да суче, циганите казват, че Пчувуси или женският дух на земята тайно е изцедил млякото. В такъв случай между гърдите на кърмачката се поставя лук и се повтарят думите:

*„Pçuvushi, Pçuvushi,
Ac tu náshvályi
Tito tçud ač yakhá,
Andre pçuv tu pçábuvá!
Thávdá, thávdá miro tçud,
Thávdá, thávdá, parno tçud,
Thávdá, thávdá, sár kámáv, –
Mre čáveske bokhale!“*

*„Земен дух! Земен дух!
Болест да те порази.
Млякото ти огън да стане,
земята да прогори!
Мое мляко, потечи!
Бяло мляко, потечи!
Желанието ми изпълни,
гладното ми дете нахрани!“*

Същото се прилага и когато кърмата спре или когато няма кърма, тъй като се предполага, че Пчувуси тайно е сложила соб-